

عنوان مقاله:

وضعیت مهاجرتی استان مرزی کرمانشاه طی دوره های 1375-1390

محل انتشار:

همایش ملی جامعه شناسی مرز: سیاست های توسعه و حیات اجتماعی مرزنشینان (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

جمال ادهمی - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

علیرضا قاسمی - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

قربان حسینی - کارشناس ارشد جمعیت شناسی و کارشناس پژوهشی موسسه ی مطالعات و مدیریت جامع و تخصصی جمعیت کشور.

راضیه وطن پرست - کارشناس ارشد جمعیت شناسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله، بررسی وضعیت مهاجرتی استان مرزی کرمانشاه طی دوره های 1331-1331 می باشد. مهاجرت از عوامل اصلی تغییر و تحول جمعیت بوده و موجب تغییر در حجم و ترکیب جمعیت میشود. استان مرزی کرمانشاه یکی از استان های دارای بافت جمعیتی نسبتاً ناهمگون و تنوع فرهنگی بالایی میباشد که در طول دههی اخیر این بافت جمعیتی در نتیجه رشد طبیعی و مهاجرت دستخوش تغییراتی شده است. روش تحقیق در این مقاله، تحلیل ثانویه داده های مهاجرت استان مرزی کرمانشاه طی دوره های مذکور است. یافته ها نشان میدهد، متوسط رشد سالانه جمعیت این استان در فاصله دو سرشماری 1331-51 و 1351-31، به ترتیب 1/11 و 1/93 درصد بوده که بخشی از آن ناشی از رشد طبیعی جمعیت و بخشی دیگر نتیجه جریان های مهاجرتی در استان بوده است. بر اساس نتایج سرشماری سال های 1351 و 1331، این استان دارای رازت مهاجرتی منفی بوده و استانی شدیداً مهاجرفرست بوده است. استان های تهران و کردستان عمده استان های مهاجرفرست به استان مرزی کرمانشاه و استان های تهران، کردستان، البرز، همدان، ایلام، مرکزی، اصفهان و خوزستان عمده استان های مهاجرپذیر از این استان در دوره های مذکور بوده اند. توزیع جنسیتی مهاجرت به نفع مردان و توزیع مکانی مهاجرت در شهر بیشتر از روستا و سهم جابجایی های داخل استانی بیشتر از مهاجرت های بین استانی میباشد. عمده ترین علل مهاجرت بعد از پیروی از خانوار برای مردان، جستجوی کار و کار بهتر، و برای زنان و گروه های سنی جوان به علت تحصیل بوده است.

کلمات کلیدی:

مهاجرت، میزان خالص مهاجرت، مهاجرپذیری، مهاجرفرستی، استان کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/769592>

